

Glazba
uvijek
pronađe
put!

'21
SEZONA
22

zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

o
bijeli ciklus

Petak 24.9.2021. / 19:30

Koncertna dvorana Lisinski

DAWID RUNTZ
dirigent

Stanisław Moniuszko

Wolfgang Amadeus Mozart

Gustav Mahler

Za
gre
ba
čka
filharmonija

bijeli ciklus

Petak 24.9.2021.

Koncertna dvorana Lisinski

19:30

Za
gre
ba
čka
filharmonija

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

DAWID RUNTZ dirigent

STANISŁAW MONIUSZKO

Mazurka iz opere *Halka*

WOLFGANG AMADEUS MOZART

40. simfonija u g-molu, KV 550

Molto allegro

Andante

Menuetto: Allegretto - Trio

Finale: Allegro assai

GUSTAV MAHLER

1. simfonija u D-duru, *Titan*

Langsam. Schleppend. Wie ein Naturlaut

Kräftig bewegt, doch nicht zu
schnell - Trio: Recht gemächlich

Feierlich und gemessen, ohne zu schleppen

Stürmisch bewegt

Dobro došli, Maestro!

Dawid Runtz dirigent

Kao šef dirigent Zagrebačke filharmonije od siječnja 2021. kroz iduće tri sezone te glavni dirigent Poljske kraljevske opere od 2017. godine, **Dawid Runtz** međunarodno je sve prisutniji umjetnik besprijekorne, elegantne tehnike, sigurnoga vladanja mnogim vrlo zahtjevnim partiturama, izvanrednog osjećaja za glazbu, izražene komunikativnosti i emocionalnih izvedbi.

Njegovi dosadašnji nastupi sa Zagrebačkom filharmonijom uključuju hvaljene izvedbe *Posvećenja proljeća* Igora Stravinskog i *Koncerta za violončelo i orkestar u a-molu* Roberta Schumanna. Godine 2019. održao je turneju s Filharmoničarima u Kuvajtu, a u siječnju 2020. dirigirao je koncertom na Akademiji *Santa Cecilia* u Rimu u povodu predsjedanja Republike

Hrvatske Vijećem EU-a, koji mu je naposljetku osigurao trenutačnu poziciju šefa dirigenta.

Poljski dirigent koji živi i radi u Varšavi, debitantski je nastup održao 2016. ravnajući Varšavskom filharmonijom, nakon što je diplomirao na Glazbenom sveučilištu Frédérica Chopina u klasi maestra Antonija Wita. Posljednjih godina kao gostujući dirigent nastupao je s većinom najuglednijih poljskih orkestara te stekao reputaciju jednoga od najkarizmatičnijih dirigenata nove generacije u ovome dijelu Europe.

Među nadolazećim nastupima ističe pozive Lihtenštajnskog simfonijskog orkestra, Filharmonijskog orkestra *Arthur Rubinstein*, Krakovske filharmonije i operne kuće *Opera Nova* iz Bydgoszcza.

Među najistaknutijim gostovanjima ističe uspješni debi s Pacifičkim festivalskim orkestrom u Sapporu (Japan), kada je na završnom koncertu dirigirao izvedbu simfonijske pjesme *Don Juan* Richarda Straussa, potom turneju Litvom s orkestrom Sinfonia Varsovia u povodu 100. obljetnice nezavisnosti Republike Poljske s *Koncertom za gudački orkestar Grażyne Bacewicz, 2. violinskim koncertom Henryka Wieniawskog te 7. simfonijom* Ludwiga van Beethovena, koncert otvorenja Festivala Krzysztofa Pendereckog s Varšavskom filharmonijom u povodu 85. godišnjice skladateljeva rođenja te koncert s istim orkestrom na festivalu *La Folle Journée*, kao i angažmane s Nacionalnim simfonijskim orkestrom Poljskog radija, Orkestrom mladih *Luigi Cherubini*, Orkestrom Akademije Ludwiga van Beethovena, ansamblom Sinfonietta Cracovia i Orkestrom Poljskoga radija, između ostalih. Ove je godine dirigirao Poljskim simfonijskim orkestrom mladih na Uskršnjem festivalu Ludwiga van Beethovena u Varšavi s programom na kojemu se našla Beethovenova uvertira *Egmont*, Haydnov *Koncert za trubu i orkestar u Es-duru* te Mozartova *36. simfonija u C-duru*.

Kao operni dirigent debitirao je 2015. operom *Orfej* Dariusza Przybylskog u Varšavskoj komornoj operi. Iste je godine započeo trogodišnju suradnju s Operom Poljskog narodnog kazališta u Varšavi, gdje je asistirao u produkcijama Mozartovih opera *La clemenza di Tito* i *Čarobna frula*, Verdijeva *Nabucca* te baleta *Oluja* na glazbu Henryja Purcella, Thomasa Tallisa, Roberta Johnsona, Matthewa Lockea i Michela van der Aaa.

Dawidov aktualni angažman u Poljskoj kraljevskoj operi obuhvaća dirigiranje dvjema novim produkcijama po sezoni te redovite nastupe u okviru koncertne sezone. Njegov tamošnji repertoar uključuje premijere opera *Seviljski brijač* Gioachina

Rossinija, *Figarov pir*, *Così fan tutte* i *La finta giardiniera* Wolfganga Amadeusa Mozarta i izvedbu opere *Ukleto vlastelinstvo* Stanislawa Moniuszka.

Među prethodna dostignuća koja su mu pomogla u brušenju dirigentskih vještina ubraja sudjelovanje u drugom izdanju Talijanske operne akademije Riccarda Mutija (2016.), gdje je radio na Verdijevoj operi *La Traviata* pod paskom samoga Mutija kao najmlađi od četvorice pomno odabranih polaznika. Također je sudjelovao u prestižnoj majstorskoj radionici s Concertgebouw-orkestrom u Amsterdamu koju je vodio Daniele Gatti (2017.), gdje je dirigirao izvedbama Mozartove *40. simfonije u g-molu*, Mahlerove *4. simfonije* i Stravinskijeva *Petruške*.

Suradivao je i s uglednim skladateljem filmske glazbe Zbigniewom Preisnerom na snimanju glazbe za filmove *Valley of Shadows* (redatelj Jonas Matzow Gulbrandsen, 2017.), *Lian Qu 1980* (redatelj Feng Mei, 2020.) i *Man of God* (redateljica Yelena Popovic, 2020.).

Godine 2018. osvojio je treću nagradu te nagradu publike na 1. međunarodnom natjecanju dirigenata u Hong Kongu, u finalu ravnajući Brahmsu *3. simfoniju u F-duru*. Kasnije iste godine suradivao je s Bostonskim simfonijskim orkestrom na audiciji za asistenta dirigenta. Za vrijeme boravka u SAD-u polazio je poznate majstorske radionice u okviru festivala u Tanglewoodu.

Dobitnik je brojnih poljskih dirigentskih nagrada i stipendija, a bio je i asistent Jaceka Kaspszyka u Varšavskoj filharmoniji u sezoni 2017./2018. kao dobitnik stipendije poljskog Ministarstva kulture i narodne baštine.

Predavač je na Glazbenom sveučilištu Frédéricica Chopina u Varšavi, gdje je nedavno stekao doktorat iz dirigiranja.

Stanisław Moniuszko

Mazurka iz opere *Halka*

Karijera **Stanisława Moniuszka** (1819. - 1872.) kao vodećega nacionalnog skladatelja započela je premijerom opere *Halka* u Varšavi 1. siječnja 1858. godine. Opera je začeta desetak godina ranije, ali ta prva verzija nije stekla širu popularnost nakon premijere održane u Vilniusu u kojemu je skladatelj živio i radio. Izvedba nove, četveročine verzije u Velikom kazalištu u Varšavi 1858. godine, međutim, pokazala se osobnim, ali i nacionalnim trijumfom u zemlji rastrganoj između Rusije, Pruske i Austrije. Danas se taj događaj smatra "trenutkom rođenja poljske nacionalne opere". Samo za skladateljeva života *Halka* je odigrana 150 puta, a do kraja 19. stoljeća ugledala je više od petsto izvedbi. Otad nije sišla s poljskoga opernog repertoara, ali je osvojila i brojne pozornice svijeta.

Predložak libretu bila je zabranjena poema *Halszka* mladoga pjesnika i političkog aktivista Włodzimierza Włostawskiego (prema noveli *Góralka* Kazimierza Władysława Wójcickog), kojega je Moniuszko upoznao za posjeta Varšavi 1845. godine. Po uzoru na vrlo popularnu veliku operu *Nijema iz Porticija* Daniela Aubera, priča o tragičnoj sudbini seljanke Halke, koju zavede i potom odbaci mladi plemić Janusz, snažno je uzdrmla društvene konvencije u Poljskoj 19. stoljeća.

Revidirana verzija donijela je i mnoge omiljene brojeve, znamenite arije te vrlo popularnu orkestralnu *Mazurku*. U tome živahnom, plemićkom plesu karakterističnoga ritma i tročetvrtinskoga takta, publika Moniuszkova doba vidjela je izravnij iskaz poljskoga nacionalnog duha, a Zdzisław Jachimecki u časopisu *The Musical Quarterly* 1929. godine zaključio je: "Nijedan poljski skladatelj nije uspio kroz plesne scene tako savršeno izraziti poljski nacionalni temperament".

Raskošni plemićki dvor odjekuje širokom melodijom *Mazurke* na završetku prvoga čina opere, na balu koji Stolnik organizira u povodu zaruka kćeri Zofije za imućnog plemića Janusza. Baletna skupina od nekoliko desetaka plesača vrti se u krug u plemićkim kostimima, uz skokove popraćene povremenim poklicima i zvižducima. Slično će biti i kasnije u drugoj skladateljevoj operi *Ukleto vlastelinstvo*, čine će Moniuszko potvrditi da je prisutnost plesova u scenskim djelima jedna od prepoznatljivih odrednica njegova nacionalnog stila.

Za
se
ba
čra
filharmonija

Wolfgang Amadeus Mozart

40. simfonija u g-molu, KV 550

Baš poput *Koncerta u d-molu*, 40. simfonija, KV 550 - nerijetko nazivana i "velikom" kako bi je razlikovali od *Simfonije u g-molu*, KV 183, tzv. "male" - jedno je od šačice ostvarenja koja su zaokupljala maštu romantičara, izvođena i poštivana čak i u trenucima u kojima je reputacija **Wolfganga Amadeusa Mozarta** (1756. - 1791.) bila na samome dnu.

Tragička snaga i složena emocionalnost ovoga djela nadahnjivala je generacije skladatelja nakon Mozarta, poput Schuberta ili Schumanna, a slavna početna tema duboko se ucijepila u kolektivnu memoriju čovječanstva. Pedeset godina nakon Mozartove smrti Franz Liszt priredio je klavirske aranžmane devet Beethovenovih simfonija, tvrdeći da je, bez obzira na volumen zvuka i raznolikost tonskih boja, i za klavirom moguće prenijeti esenciju ovih ostvarenja. Na što je

Felix Mendelssohn odgovorio: "Neka to pokuša učiniti s početkom Mozartove *Simfonije u g-molu*", želeći tako dočarati svu kompleksnost toga remek-djela.

Veliki simfonijski trolist - 39. *simfonija u Es-duru*, KV 543 (napisana 26. lipnja 1788.), 40. *u g-molu*, KV 550 (nastala 25. srpnja) te 41. *u C-duru, Jupiter*, KV 551 (skladana 10. kolovoza iste godine) - nastao je u trenutku Mozartova egzistencijalnog minimuma. Novim simfonijama Mozart je bez sumnje pokušao popraviti nezavidnu financijsku situaciju. Jedno od objašnjenja jest da je nove simfonije skladao za ciklus koncerata koje je tog ljeta ili jeseni planirao u Beču. Navodno je prijatelju Michaelu Puchbergu poslao dvije ulaznice za planirani ciklus, koji se po svemu sudeći, zbog nedovoljnog interesa publike, nije dogodio.

Druga je pretpostavka da je Mozart pokušao pratiti Haydnov primjer, koji je dvije godine ranije postigao golemi uspjeh u Parizu sa izdanjem svojega simfonijskog ciklusa (običaj onoga doba, naime, bio je da se simfonije objavljuju u grupama od tri). No, postoji i podatak da je Mozart namjeravao tih godina uputiti se u London i ovom se simfonijskom trilogijom, ponovno poput Haydna koji je to učinio uz veliki uspjeh, predstaviti tamošnjoj publici.

Bilo kako bilo, finalni simfonijski triptih "prirodni je zaključak", kako ističu autori u *Groveu*, Mozartova opusa - "i stilski i biografski". Ovim djelima Mozart je u simfonijski orkestar uveo "novu razinu razumijevanja njegovih mogućnosti - i kao cjelovitoga tijela i kao skupine pojedinaca. Teksture i raspon izražajnosti kreću se od veličanstveno 'simfonijskih' do najintimnijih, 'komornih'. U ovim djelima simfonijski orkestar prvi put dostiže razinu savršenstva".

Gustav Mahler

1. simfonija u D-duru, *Titan*

Prva simfonija Gustava Mahlera (1860. - 1911.) začeta je u prvim mjesecima 1888. u dvadeset i sedmoj godini skladateljeva života, a praizvedena 20. studenog 1889. u Budimpešti pod autorovim ravnanjem, s tamošnjom Filharmonijom. Prethodnoga ljeta Mahler je bezuspješno pokušavao ugovoriti praizvedbu u Pragu, potom u Münchenu, Dresdenu te Leipzigu, a u Budimpešti (u koju je stigao u listopadu 1888.) njegov je simfonijski prvijenac prihvaćen prije svega zato što je on, kao već ugledni dirigent, preuzeo vodstvo tamošnje Opere. Povod djelu bila je Mahlerova intenzivna veza s Marion von Weber, suprugom Weberova unuka i majkom četvero djece,

a pomiješane emocije u skladatelju dostigle su taj stupanj intenziteta da su "odjednom provalile u nezaustavljivu bujicu".

Konzervativna budimpeštanska publika ostala je zapanjena Mahlerovim ostvarenjem, a silovitost *Finala* bacila ju je dodatno u stanje potpune izgubljenosti. Zaključne akorde slijedila je mrtvačka tišina, nedugo potom prekinuta tek bojažljivim pljeskom, ali i povremenim izrazima otvorenog negodovanja. Čak su i Mahlerovi bliski prijatelji nakon praizvedbe ostali zbunjeni: "Kasnije su me svi izbjegavali; nitko se nije usudio povesti razgovor o mojem djelu", a kritičari su ga optužili za besmislene bizarnosti, luđačku kakofoniju i bestidne vulgarnosti. Napušten i očajan, Mahler je tumarao ulicama mađarske prijestolnice "poput gubavca, kao izopćenik".

U tome trenutku *Prva* je još uvijek bila peterostavačno djelo i nosila naslov "Simfonijska pjesma u dva dijela"; na mjestu drugoga stavka stajao je kratki *Andante*, koji je vukao korijene iz ranije kazališne glazbe. Nakon izvedbi u Hamburgu i Weimaru, godine 1896. za izvedbu u Berlinu, Mahler je *Andante* izbacio iz djela i prvo simfonijsko ostvarenje tada naslovio *Prvom simfonijom*. Svake dvije do tri godine nastavio ju je izvoditi, redovito uz slične negativne reakcije javnosti, koje nikako nije mogao shvatiti: "Na trenutke sam osjetio trnce kako mi se spuštaju niz kičmu. Dovraga sve", pisao je Almi Mahler nakon jedne od izvedbi, "Gdje ti ljudi drže svoje uši i srca kad ne čuju to!". Ova "Sinfonia ironica" - kako ju je naslovio ugledni njemački kritičar Max Kalbeck - negativni imidž nastavila je nositi još godinama nakon Mahlerove smrti.

U želji da pokuša pomoći *Prvoj* i očigledno dezorijentiranoj publici, Mahler je djelu - dok je još bilo peterostavačno - na nagovor prijatelja, iako nerado, dodao izvanglazbeni program. Kasnije ga je u više

navrata mijenjao te do izvedbe u Beču 1900. i povukao. Pritom je otpočetak jasno dao do znanja, kako ističe stručnjak za Mahlerov opus Henry-Louis de La Grange, da programni naziv djela *Titan* nema nikakve direktne veze s proslavljenom novelom Jeana Paula Richtera.

Prema takvome jednom Mahlerovu programu s izvedbe u Hamburgu 1893., prva tri stavka sjećanja su na djetinjstvo: prvi je buđenje prirode iz dugoga zimskog sna, drugi intermezzo naslovljen *Blumine*, a treći (scherzo) naslova *Punim jedrima*. Nadahnuće za četvrti stavak - nazvan *Nasukan! (Posmrtni marš u stilu Callota)* - Mahler je našao u vrlo popularnoj grafici *Lovčev pogreb*. U programu piše da je grafiku pronašao u jednoj staroj zbirci bajki, a naslovom je atribuirana na poznatoga francuskog baroknog grafičara Jacquesa Callota, kojega su izrazito štivali njemački romantičari, a posebice E. T. A. Hoffmann. Ovaj makabristički prizor, međutim, djelo je austrijskog slikara Moritza von Schwinda, među ostalim Schubertova bliskog prijatelja. Finalni je stavak *Dall'Inferno*.

Najveći šok Mahlerovih suvremenika bez sumnje je izazvao posmrtni marš tada još uvijek četvrtoga stavka djela; s jedne strane, kanon na temu dječje pjesmice *Bratec Martin* uveden u visokom registru kontrabasa i k tome u molu; a s druge strane, banalne i vulgarne upadice kavanskih muzikaša (*Mit Parodie*), kao prvi takav primjer ulaska "niskoga" stila na "sveto tlo" ozbiljne simfonije.

U već spomenutom programu, upravo je tome stavku Mahler pridao najveću pozornost, očigledno strahujući da će njegovo provokativno suprotstavljanje žanrovski disparatnih glazbenih materijala najviše zbuniti publiku. Zato je Mahler posegnuo za opisom Schwindove grafike: "Šumske životinje prate lijes preminuloga lovca. Zečevi nose stijeg, slijedi sastav muzikaša, a prate ih mačke, žabe, vrane itd., svi udarajući u instrumente, dok jeleni, srne, lisice i druga četveronožna i pernata šumska zvjerad komičnoga držanja slijedi procesiju".

Sasvim očigledno, ovo nije herojski svijet Richarda Wagnera (kojega je Mahler toliko idolizirao); to je prizivanje fantastičkoga svijeta njemačkih romantičara iz novela Jeana Paula i priča E. T. A. Hoffmanna, kao i iz popijevki Franza Schuberta i opera C. M. von Webera. "Ovim stavkom", nastavlja Mahler, "želi se izraziti osjećaj koji lavira između ironičnog veselja i jezovitih mračnih misli". Čitavo djelo razvija se "između potreba duha potaknutog kultom ljepote i božanskog, i ponižavajućih realnosti svakodnevnoga življenja", zaključuje La Grange. Stavak prekida *Dall'Inferno* - "nenadani prolom očaja iz duboko pozlijedenoga srca".

Zanimljivo je da je tematski materijal *Prve* Mahler obilato crpio iz prethodno skladanog ciklusa *Pjesme putujućeg djetića*; orkestralne pjesme, ističe La Grange, u Mahlerovu skladateljskom procesu redovito "pripremaju korito simfonijske rijeke". Tema prvog stavka, primjerice, temelji se na drugoj popijevci iz ciklusa; tema robusnog rustikalnog scherza, pak, u ritmu austrijskog *Ländlera* ima izvorište u jednoj od autorovih prvih pjesama *Hans und Grethe* iz 1880. godine. S druge strane, važan čimbenik kohezije u djelu ima interval kvarte; iz njega je izvedena većina tematskog materijala, a to se jasno zamjećuje već u uvodnom pjevu kukavice i signalima lovačkih rogova.

Tema za sebe jest orkestracija djela, koja kod Mahlera uvijek igra posebnu ulogu: "U prvom stavku instrumenti se utapaju u radijantnom moru zvukova, baš kao što lampa postaje nevidljiva iza jarke svjetlosti koju isijava. U *Maršu* su instrumenti prurušeni... sve mora zvučati umrtvljeno i prigušeno, kao da pored nas prolazi povorka duhova...". Nesvakidašnje korištenje kontrabasa kao solističkog instrumenta u tome stavku postaje jasnije nakon ovih autorovih riječi: "Kad poželim dobiti mekani, suzdržani zvuk, ne dajem ga instrumentima koji ga mogu dobiti lakoćom, nego onima koji ga moraju proizvesti isključivo uz posebni napor... Zato često tjeram kontrabase i fagote da skviče najviše tonove, dok flaute gušim u najdubljem registru".

Ako je do 1900. povukao programne opise - o kojima je već 1896. kritičaru Maxu Marschalku pisao da su "prilično neadekvatni, pa čak niti točno ne karakteriziraju glazbu" - ipak je bliskoj prijateljici Natalie Bauer-Lechner dopustio da kritičaru Ludwigu Karpathu prenese prilično detaljni program, koji je u povodu bečke premijere djela 1900. objavljen u *Neues Wiener Tagblattu*. U njemu se, za razliku od ranijih programa, opisuje "snažni junak, njegov život i patnje, njegove borbe i poraz u rukama Sudbine". Ipak, na samome kraju djela, "u trenutku trijumfa nad smrti, i nakon što su se sva slavna sjećanja iz djetinjstva vratila s temama prvoga stavka, on može podići ruku u zrak - i tada nastupa veliki pobjednički koral!".

Iako su je suvremenici u većini odbacili, mladi bečki kritičar Max Graf po bečkoj je premijeri zapisao kako je ovom simfonijom označen početak nečega novog u povijesti glazbe, uz uvjerenje kako samo "nova generacija može osjetiti golemi zanos ovoga djela, zadovoljstvo u intenzitetu zvukovnih kolorita i ekstazu strasti; samo oni mogu uživati u njegovoj parodiji i izobličenju svetih osjećaja". Sam Mahler izjavio je kako je vjerovao, pišući *Prvu*, da stvara djelo "dječje jednostavnosti, koje će se odmah svidjeti i na čijim ću tantijemama komotno živjeti do kraja života". Zaključio je, međutim, i to s punim pravom, kako je *Prvom* skladao "jedno od svojih najsnažnijih ostvarenja".

Priprema i realizacija tekstova
G.A.D. PRODUKCIJA / www.gad.hr

Glazba uvijek pronađe put!

VIOLINE I. Martin Draušnik, koncertni majstor, Dunja Bontek**, Ana Slavica, Teodora Sucala Matei, Lana Dominik, Neven Manzoni, Mario Bratković, Marija Bašić, Lovorka Moslavac, Kornelija Balaž, Alina Gubajdullina, Ivan Finta, Korana Rucner Novak, Odette Cavaliere, Davide Albanese, Saša Borčić Reba

VIOLINE II. Ana Paula Knapić Franković*, Darko Franković**, Mirela Džepina Finta, Tomislav Ištok, Vlatka Pecić Juranić, Josip Novosel, Ivo Jukić, Dragana Tomić, Margareta Ugrin, Sergii Vilchynskyi, Vera Kurova, Krešimir Bratković, Iva Kralj, Branimir Vagroš

VIOLĀ Lucija Brnadić*, Krešimir Ferenčina, Hiwote Tadesse**, Asja Frank Perčić, Aleksandar Jakopanec, Tajana Škorić, Lovorka Abramović Šoljan, Magda Skaramuca, Marko Otmačić, Pavla Kovač, Tvrtko Pavlin, Igor Košutić**

VIOLONČELA Smiljan Mrčela*, Vinko Rucner**, Zita Draušnik**, Oliver Đorđević, Martina Pavlin, Dora Kuzmin Maković, Tajana Bešić, Emanuel Pavon, Janko Franković

KONTRABASI Nikša Bobetko, Antal Papp, Ilin Dime Dimovski, Dubravko Palanović, Borna Dejanović, Tihomir Novak, Marko Radić, Franjo Zvonar

FLAUTE Renata Penezić, Matea Škarić Janković, Dijana Bistrović

PICCOLO Dani Bošnjak

OBOE Branka Bošnjak*, Katarina Grubić, Vittoria Palumbo

ENGLESKI ROG Žarko Antonić

KLARINETI Davor Reba*, Mario Fabijanić*, Rude Mimica

BAS KLARINET Ratko Vojtek

FAGOTI Matko Smolčić*, Vasko Lukas

KONTRAFAGOT Aleksandar Čolić

ROGOVI Viktor Kirčenkov*, Yevhen Churikov*, Daniel Molnar, Lenart Istenič, Nikola Jarki, Jan Janković, Marko Novak

TRUBE Tomica Rukljić*, Dario Cepić, Mario Lončar, Peter Firšt

TROMBONI Mario Šincek*, Marin Rabadan, Ivan Mučić

TUBA Krunoslav Babić

TIMPANI Tomislav Kovačić*, Erna Krešić

UDARALJKE Željko Grigić, Leonardo Losciale, Renato Palatinuš

HARFA Mirjam Lučev Debanić*

NADZORNIK ORKESTRA Davor Capković

* vode dionica / ** zamjenici vođa dionica

Grad Zagreb

PARTNER U OFF CIKLUSU

MEDIJSKI PARTNERI

JutarnjiLIST

START

VIJENAC

ZAGREB
moje grad

SPONZORI

CVIJEĆE Izabel

SLUŽBENO VOZILO

PORSCHE
INTER AUTO

Izdavač: Zagrebačka filharmonija

Za izdavača: Mirko Boch, ravnatelj

Urednik: Ivan Lozić

Oblikovanje i grafička priprema: G.A.D. PRODUKCIJA d.o.o.

Tisak: Printera Grupa d.o.o.

Cijena koncertnog programa: 5 kn

*Zagrebačka filharmonija zadržava pravo izmjene programa.

Glazba
uvijek
pronade
put!

'21
SEZONA
22

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

crveni ciklus

Petak 01.10.2021. / 19:30

Koncertna dvorana Lisinski

LEOPOLD HAGER
dirigent

Franz Schubert

Dallbor Bukvić

Robert Schumann

Zagrebačka
filharmonija

Glazba uvijek
pronađe put!

www.zgf.hr